

*Kirkuk University Journal
of Humanities Studies*
مَجَلَّةُ جَامِعَةِ كَرْكُوكَ لِلدِّرَاسَاتِ الْإِنْسَانِيَّةِ

<https://kujhs.uokirkuk.edu.iq>

DOI: 10.32894/1992-1179.2025.161429.1237

Date of research received 12/06/2025, Revise date 23/06/2025 and accepted date 01/07/2025

Praise in the Kurdish poems of Sheikh Raza Talabani

Jegr Qadir Omer

Prof. Dr. Sardar Ahmad Gardi

Abstract:

Literature can be considered an essential part of the culture, identity, and development of the majority of the nations in the world. In other words, ancient literature and the works of poets of any nation are a constitutional part of its history. Conducting research on any literary topic and its aspects is significant and valuable, particularly regarding a specific poet. Thus, this research is devoted to the "praise in the Kurdish poems of Sheikh Raza, as no independent studies have been conducted about him; all available information comes from brief literary books.

Praise is a poetic aim that means to promote, describe, exalt, and attractively present a subject, phenomenon, or personality, as it contrasts with the aim of destruction. Out of respect, love and admiration for a personality, the poet utilizes the highest attributes in the content of the poetic text related to that individual. Praise, like any other poetic content, is connected to specific causes and effects. It possesses distinct principles and characteristics within the content of poetic texts and manifests in various forms. Historically, praise is associated with scriptural content. It expresses the poet's fondness and affection for a historical, religious, or social figure, so any poetic text with a praiseworthy intention depicts the positive and exemplary aspects of that figure. Besides exploring the facets and poetic purposes of this poet, this research uncovers all the unidentified dimensions of this poetic purpose and the poet's rejection of courtship.

Keywords: Sheikh Reza, praise, characteristic, language, type, purpose.

المدح في الشعر الكردي عند الشيخ رضا الطالباني

جيكو قادر عمر¹

أ.د. سردار أحمد كردي²

الملخص

الأدب جزء أساسي من الثقافة والتكوين والهوية وتقدم معظم شعوب هذه الأرض، وبمعنى آخر فإن الأدب القديم وإنتاج شعراء كل شعب وأمة يشكل جزءاً لا يتجزأ من تاريخها، إن البحث حول أي موضوع وجانب من جوانب الأدب له أهميته وقيّمته الخاصة، خاصة في إطار دراسة شاعر محدد، لذا خُصص هذا البحث لدراسة "المدح في الشعر الكردي عند الشيخ رضا الطالباني"، نظراً لعدم وجود دراسة مستقلة حول هذا الموضوع، فما هو موجود يقتصر على إشارات مقتضبة في الكتب الأدبية.

المدح: هو ذلك الغرض الشعري الذي يعني الإعلاء والوصف والإطراء وإظهار جمال موضوع أو ظاهرة أو شخصية معينة، وهو نقيض غرض الهجاء. فالشاعر بدافع الاحترام والمحبة والإعجاب بالشخصية يضيف عليها كل صفات العلو والعظمة ويرفع من شأنها. وكأي مضمون وغرض شعري آخر، فإن وجوده مرتبط بمجموعة من الشروط والعوامل، وله أسس وخصائص تميزه في مضمون النص الشعري، ويتجلى بأشكال متنوعة. فالمدح هو التعبير عن عاطفة ومشاعر حب الشاعر تجاه شخصية تاريخية أو دينية أو اجتماعية، لذلك فإن كل نص شعري يحمل غرضاً ومضموناً مدحياً يصور الجانب الإيجابي والمثالي للشخصية. تهدف دراستنا إلى تسليط الضوء على جميع الجوانب وكيفية انعكاس وإظهار هذا الغرض الشعري في أشعار الشيخ رضا. من خلال نتائج تقييم وتحليل الأشعار، يمكننا الوصول إلى جميع الجوانب الخفية لهذا الغرض الشعري ونفي الادعاءات حول خروج الشاعر عن المؤلف. الكلمات المفتاحية: الشيخ رضا، المدح، الخصائص، اللغة، النوع، الغرض.

ستایش له شیعره کوردیه‌کانی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) دا

جیکو قادر عومەر

پ.د.سەردار ئەحمەد گەردی

پوخته:

ئەدەب بەشیکی سەرەکییە له کلتورو روژنیبری و ناسنامە و بەره‌وپیشچوونی زۆرە‌ی گە‌لانی سەر رووی ئەم زەمینە، بە واتایەکی تر ئەدەبیاتی کون و بەره‌می شاعیرانی هەر گە‌ل و میلیەتی، بەشیکی دانه‌براوە له میژوو‌هە‌ی، توێژینه‌وه‌ دەر‌بارە‌ی هەر بابە‌ت و لایە‌نیکی ئەدەب گرنگی و نرخ و بە‌های خۆی هە‌یه، بە تایبە‌ت له چوارچێ‌وه‌ی شاعیریکی دیاریکراودا، بۆ‌یه ئەم ب‌اسە بۆ (ستایش له شیعره کوردیه‌کانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی)دا تە‌رخانکراوه، چونکە هێچ کارێکی

¹ جامعة صلاح الدين، كلية التربية مخمور، قسم اللغة الكردية، jegr.omer@su.edu.krd

² جامعة صلاح الدين، كلية التربية أربيل، قسم اللغة الكردية، dr.sardargardy@gmail.com

سەر بەخۆی لە بارەییەوه نەکراوە ئەوەی هەیه لە چوارچێوەی کتێبه ئەدەبیەکاندا یەو بە شیوەیەکی کورتە.

ستایش: بریتییە لەو مەبەستە شیعرییە، کە بە واتای بەرزکردنەوه وەسفکردن و پیاوەلەدان و جوان نیشاندانی بابەت و دیاردەیک یان کەسایەتییەک دیت، بە پێچەوانەی مەبەستی داشۆرینە، شاعیر بەهۆی ریزو خۆشەویستی و سەرسامبوون بە کەسایەتییەکەوه هەرچی سێفاتی بەرزو گەورەییە دەیخاتە پالێ و بەرزێ دەکاتەوه، وەک هەر ناوەرۆک و مەبەستیکی تری شیعری بوونی بە کۆمەڵیک مەرج و ھۆکارەوه پەيوەستە، بنەماو خاسیەتی تایبەت بەخۆی هەیه لە ناوەرۆکی دەقی شیعریدا، بە شیوازی جۆراوجۆر بەرجەستە دەبێت، ستایش بریتییە لە گوزارشتکردنی سۆزو هەستی خۆشەویستی شاعیر بەرامبەر بە کەسایەتییەکی میژوویی یان ئاینی و کۆمەلایەتی، بۆیە هەر دەقیکی شیعری، کە مەبەست و ناوەرۆکیکی ستایش ئامیزێ هەیه، لایەنی ئەرینی و نموونەیی کەسایەتییەک وینا دەکات.

توێژینەوهکەمان بە ئامانجی ئەوەیە تیشک بخەینە سەر گشت لایەنەکان و چۆنیەتی رەنگدانەوه و درخستنی ئەم مەبەستە شیعرییە لە شیعەرەکانی شیخ رەزا. لە ئەنجامی ھەلسەنگاندن و شیکردنەوهی شیعەرەکان، دەتوانین بگەین بە سەرچەم لایەن نادیارەکانی ئەم مەبەستە شیعرییە و رەتکردنەوهی دەرباربوونی شاعیر. کلیلە وشەکان: شیخ رەزا، ستایش، خاسیەت، زمان، جۆر، مەبەست.

پێشەکی :

لە نووسینەوهی میژووی ئەدەبی کوردیدا، کە چاو بە قوناغە جیاوازهکانیدا دەخشین، زۆر شاعیر و کەسایەتی کاریگەر و ناودار دەبینین نەوهکو هەر لە سەردەمەکی خۆیدا لە دواي خۆشی کاریگەری بەجێھێشتوو و لیکۆلینەوه لە بەرھەمەکانیدا دەکری و خۆیندەوهی تازە یۆدەکری و پەیی بەقوولی بەرھەمەکانی دەبریت، شیخ رەزا یەکیکە لەو شاعیرە گەورانە، کە لە نیووی دووھمی سەدە ی نۆزدەھەم و سەرھەتای سەدە ی بیستەمدا ژیاوه، بە ھەر چوار زمانی (کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبی) شیعری ھۆنیووتەوه، سەرھەرای ھەمەچەشنی ناوەرۆکی ھۆنراوەکانی دەکریت بە رابەر و مامۆستای ھەردوو مەبەستی شیعری (ستایش و داشۆرین) دابندریت لە شیعری کلاسیکی کوردیدا.

ئەم توێژینەوهیە بە ناوینیشانی: (ستایش لە شیعەرە کوردییەکانی شیخ رەزای تالەبانی) دایە توێژینەوهیەکە لەسەر شیعری ستایش، کە یەکیکە لە مەبەستە گرنگەکانی شیعری کلاسیکی کوردی.

سنوری توێژینەوهکە: بریتییە لە شیعەرە کوردییەکانی شیخ رەزا بۆ ئەوەی بتوانین مافی تەواو بەو دەقە شیعرییانە بدەین، زیاتر بپەرژێینە سەر توێژینەوهکەمان و بگەین بە چەند ئەنجامیکی وردو زانستی.

ئامانج و گرنگی توژیینه وه که: کارکردن له م توژیینه وه به و ئامانجه زانستییه، که بتوانین لایه نیکی دهستبونه براو له ئەزموونی شیعی (شیخ رەزا) دا بخهینه پوو، گرنگی توژیینه وه که له وه دایه ههولمانداوه بیلایه نانه و بابەتیانه تیشک بخهینه سهر گشت لایه نه کان و چۆنیه تی رهنگدانه وه و ده رخستنی ئەم مه به سته شیعییه له شیعه رکانی (شیخ رەزا) دا.

کیشه ی توژیینه وه که: ئەو کیشه یه که توژیینه وه که ههولده دات چاره سهری بکات، بریتیه له پوو نکرده وه ی ئەم لایه نه نادیاره له شیعه رکانی شاعیردا، ههروه ها رهواندنه وه ی ته می ده رباربوونی (شیخ رەزا) خالیکی تری گرنگی ئەم توژیینه وه یه مانه. میتودی توژیینه وه که: هه رچی سه باره ت به میتودی توژیینه وه که یه له میانه ی ههولماندا بو زیاتر ریکخستنی کاره کانمان په پره ی میتودی (وه سفی- شیکاری) مان کردوه، به هوی تاییه تمه ندی توژیینه وه که و به پیی دابه شکردنی بابەته کان به مه به سته ی زیاتر که مکرده وه ی که موکورییه کان.

پیکهاته ی توژیینه وه که: ئەم توژیینه وه یه جگه له پوخته و پیشه کی، که سه ره تایه که بو چوونه باسه که وه، دابه ش ده بیت بو دوو به شی سه ره کی، به شی یه که م: لایه نی تیوری توژیینه وه که یه پیکهاتوو له دوو ته وه ر، تیایدا باسما ن له چه مک و زاراوه ی ستایش، خاسیه ته کانی ئەم مه به سته شیعییه کردوه، به شی دووهم: لایه نی پراکتیکی توژیینه وه که یه، باسما ن له زمانی شیخ رەزا له ستایشدا کردوه، دواتر ئاماژه مان به جوهره کانی ستایش کردوه له لای شاعیر، ئینجا مه به سته کانی (ستایش) مان ئاماژه پیکردوه له لای شاعیر، بو پشت ئەستووری بوچوونه کانمان. نموونه و به لگه ی پیوستمان خستۆته پوو. ئینجا به گه یشتن به چه ند ئەنجامیک و لیستی سه رچاوه کان کو تاییمان به توژیینه وه که هیناوه.

1-1. چه مک و زاراوه ی ستایش:

چه مکی ستایش:

(ابن رشیق) پییوايه له پرووی میژووییه وه ستایش وه کوو جوړیکی شیعی بو سه رده می جاهیلی بگه ریته وه، به لام له سه رده می عه بباسییه کان گه شه ی کردوه. (ابن رشیق، 1988، 24) له ئەده بی فارسیدا ستایش وه کوو جوړیک له شیعی ده ربار له سه رده می غه زنه وییه کانداهه رییه لداوه و به تاییه تمه ندییه کی هه ره سه ره کی و گرنگی سه بکی ئەده بی خوراسانی داده نری. (کدکنی، 1370، 105) ستایش له پرووی

ناوهپۆكهوه پهيوهندی به بابەتی رەهوشتی، دینی، سیاسەت و دەربار و کۆشکی پاشاکانهوه ههیه.

بنه‌رەتی دەرکه‌وتنی ئەم جۆره شیعەر بۆ گرنگیپێدانی کۆشک و دیوانی پاشاکان دەگەرێتەوه، که گرنگیان به شیعەر و شاعیران داوه و ئەو شیعری جوان و پاراوه سەبارەت به پالەوانیتی و دەستکراوهیی و لێزانی و دەولەتمەداری و سیاسەتزانێ پاشا بهۆنیتەوه خەلات دەرکرا، بۆیه (عبدالحسین زرینکوب) پێیوایه یه‌کیک له بنه‌ما سەرەکییه‌کانی شیعری دەرباری، بابەتی ستایشکردنه‌" (زرین کوب، 1379، 84). له‌پرووی هونه‌ری شیعرییه‌وه ستایشکردن له بنه‌رەتا له قالبی قه‌سیده‌دا پیشکەش کراوه و سەبارەت به‌م بابەته‌ نووسراوه: "ستایش ناوه‌پۆکی سەرەکی قالبی قه‌سیده‌یه و بابەتی ستایشکردن بریتیه‌ له ستایشی پێغه‌مبەر، خوله‌فای راشدین، که‌سایه‌تییه‌ ناودار و پیروژه‌کان، ده‌بی له‌ ساتیشکردندا ستایشکراو زۆر گه‌وره‌تر له‌وه‌ی هه‌یه‌ وینابکرێ." (شمیسا، 1379، 240) به‌پێی ئەم پێناسه‌یه‌ ستایشکردنی ده‌بی له‌ قالبی شیعری قه‌سیده‌دا پیشکەش بکرێ و له‌پرووی ناوه‌پۆکه‌وه ده‌بی په‌سنی که‌سایه‌تییه‌کی پیروزی دینی یان پالەوانیکی نه‌ته‌وه‌یی یان پاشا و وه‌زیر و که‌سانی خانه‌دان بکا و له‌ وه‌سف و په‌سن و پێداهه‌لداندا، که‌سی پێداهه‌لگوتراو زۆر له‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌ مه‌زنتر ویناده‌کرێ.

له‌ زمانی کوردیدا وشه‌یه‌که‌ به‌رامبەر به‌ وشه‌ی (مه‌دح) ی عه‌ره‌بی به‌کارهاتوه، که‌ مانای به‌رزکردنه‌وه‌و پیاوه‌لدان و و بژمی‌کردنی سیفات و ئاکاره‌ باشه‌کانی که‌سیک یان شتی‌ک ده‌دات.

زاراوه‌ی ستایش: له‌ ئەده‌دا وه‌کوو زاراوه‌یه‌ک بۆ ده‌سنیشاندنی جۆریکی شیعری به‌مه‌به‌ستی دیاریکردنی ناوه‌پۆک و بابەتی شیعری به‌کارهاتوه. له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا به‌شیوه‌ی (مدح) هاتوه و له‌ فره‌هنگی (لسان العرب) دا به‌م چه‌شنه‌ ماناکراوه: ستایش واتا پێداهه‌لدانی که‌سیک به‌هۆی تایبه‌تمه‌ندییه‌ باشه‌کانیه‌وه. (ابن منظور،

1405، 827) له‌ زمانی فارسی‌دا زاراوه‌ی (مدح) بۆ ستایش به‌کاربراه‌وه و له‌ فره‌هنگه‌ فارسیه‌کاندا وه‌کوو (ده‌خدا) و (معین) به‌م چه‌شنه‌ ئەم زاراوه‌یه‌ لیک‌دراوه‌ته‌وه: مدح، ستایشکردن، وه‌سفکردن" (معین، 1383، 312). له‌ فره‌هنگه‌ کوردیه‌کانیشدا زاراوه‌ی ستایش یان ستایش‌ت به‌کارهاتوه. بۆ نموونه‌ له‌ فره‌هنگی هه‌نانه‌بۆرینه‌دا ئەم زاراوه‌یه‌ به‌م جۆره‌ لیک‌دراوه‌ته‌وه: ستایش‌ت، مه‌حت، تاریف،

پهسن. (شهره فكهندی، 1388، 412). له فرههنگی كوردستاندا به ژیر ناویشانی ستایشدا هاتوو: پهسن، ستایشکردن، هه لگوتن، پیداهه لدان. (روحانی، 1388، 773). ستایش وهكوو زارواهیه کی ئهده بی نیشاندهری جوریک شیعره، که له ناوه پوک کهیدا پیداهه لدانی کهسانی دیار و ناسراو کراوه و له پرووی ئهده بییه وه خاوهن ئه دگاری تاییهت به خویتی و وهكوو هونه ریکی شیعی گرنه پیناسه ی زوری کراوه.

2-1. خاسیه ته کانی شیعی ستایش :

ئاشکرایه هه ر بابته و مه به سستیکی شیعی کومه لیک خاسیهت و تاییه ته مهندي خو ی هه یه که، جیای ده کاته وه له گه ل هه ر بابته و مه به سستیکی تر، له ریگهی ئه و خاسیهت و تاییه ته مندیانه وه ده توانین بابته و مه به سته شیعییه کان له یه کتری جیا بکهینه وه، ئه و خاسیه تانه ش خو ی له هه ردوو لایه نی پوخسار و ناوه رۆک به رجه سته ده کات، بابته ی شیعی ستایش و پیا هه لدانیش وه ک یه کی که له مه به سته گرنه کانی شیعی کوردی کومه لیک خاسیهت و تاییه ته مهندي خو ی هه یه که گرنه ترینیان بریتین له:

1- زیده رۆیی کردن: یه کی که له خاسیه ته کانی شیعی ستایش و پیا هه لدان بریتییه له زیده رۆیی کردن له وه سف و ستایش و پیا هه لدان و به رز کردنه وه ی که سی ستایشکراو به جوریک ئه دگارو سیفات هه کانی له قه باره ی ئاسایی زور زیاتر و گه وره تر نیشاندهریت. به لام ئه و زیده رۆیی کردنه ش به جوریکه، که ده چیه خانه ی ستاتیکای (جوانیناسی) هونه ری، که له لای گوینگر و خوینه ر شتیکی قبولکراو ده بیت، نمونه لیکچواندن ی چاکی و سه خاوه تی کاک ئه حمه دی شیخ له پرووی ریژه ییه وه به بارانی هه وری نیسان (به هار) که به ریژه یه کی یه کجار زورو به لیژمه داده باریت و دهشت و ده ر ئاودیر ده کات و ده یژی نیته وه.

2- به کارهیتانی هونه ره کانی رهوانیژی: یه کی که تر له خاسیه ته کانی شیعی ستایش بریتییه له به کارهیتانی ریژه یه کی زور له هونه ره کانی رهوانیژی به هه رسی لقه که یه وه، که بریتین له (پروونیژی، جوانکاری، واتاناسی)، ئه مه ش زیاتر بو توکمه کردن و رازاندنه وه ی ئه و بیرو مه به سته ی بو ستایشکراو ده رده بردریت، هه روه ها بو دروست کردن و هیئانه کایه ی، وینه ی شیعی ناوازه، که له ئاستیکی هه ره به رزو بالای هونه ری دابیت.

3- مؤسقا: له بابتهى ستايشکردندا شاعیر گرینگی زۆر به مؤسقای ناوهو دهرهوهی شیعر دهدات، ئەمەش له ڕیگهی تەکنیک و هونەرەکانی ڕهوانبێژییهوه، که له دروست بوونی ههنگاوهکان (تفعيله) و

سهرواو پاش سهروای شیعرهکان دا بهرجهستهی دهکات، بۆ ئەوهی جۆره ئاوازیکی دلرفین و خوش دروستبکات و به هۆیهوه ستایشکردنهکه کاریگهری لهسهه گوێگر و خوێنهر دروست بکات.

4- زمان: خاسیهتیکی تری شیعرى ستایش بریتیه لهوهی له ڕووی زمانهوه، به زمانیکی بهرزى هونهرى گوزارشت له ستایشکراوهکه بکریت، واته دوور له زمانى بازارى و بهکارهینانى زمانیکی تاییهت و پڕ له وشهوه دهستهواژهی هونهرى، که ههلگری سیفاتی بهرزى دلیری و نان بدهی و ڕهوش و ئاکارى جوانن.

5- قالبی شیعرى: قالبه شیعریهکان له بوارى شیعرى ستایشدا زیاتر غهزل و قهسیدهیه نهوهک تاک بهیت و چوارین، ئەمەش به هۆی وهسفکردن و پیاوهلانی زۆری کهسى ستایشکراو، بۆیه شاعیر ئەو قالبه شیعریهکانه زیاتر بهکاردهبات که بوارو مهودای دهربرپیان فراوانتره به بهراورد به قالبه شیعریهکانى تر، که جۆریک له کۆت و بهندى تیدایه بۆ دهربرپى وهسفکردن و ستایشى زۆر. واته به پێچهوانهى بابتهى داشۆرینه، که به هۆی کورتبرییهوه زیاتر له قالبى تاک بهیت و چوارین دهردهبردری.

6- له ڕووی ناوهڕۆکهوه: مهبهست و ناوهڕۆکی شیعرى ستایش زیاتر به وهسفکردن و ستایشکردن و پیاوهلانی و خستنهڕووی شهرو دلیری پالنهوانییتی جهنگاوهه و سههرکردهکانهوه پهيوهسته، ئەمەش بۆ ئەوهیه خهڵک و گوێگر بهم ئاراستهیه پهروهردهبکرین، له ڕووی دهروونیهوه به جهنگاوهرو پالنهوانهکان کاریگهر بن و وهک نمونهیهکی بالای کۆمهلگا سهیر بکری.

7- ئاوێتهکردن و شوین گۆرکی: یهکیکی تر له خاسیهتهکانى شیعرى ستایش بریتیه له ئاوێتهکردنى وینهى ئەو کهسایهتیانهى، که وهسف و ستایش دهکرین به وینهى پالنهوانان و کهسایهتییه ئهفسانهیهکان و کهسایهتییه میژوویهکان له بوارهکانى ئاینى و نهتهوهی و کۆمهلایهتى و قارهمانییتی و ڕۆل گۆرینهوهیان، واته له شوینی ئەوهی کهسى ستایشکراو به پالنهوانیکی میژوویی بچویندری، ستایشکراوهکه ئەوهنده بهزدهکریتهوه پالنهوانه میژوویهکه به ستایشکراوهکه دهچویندری، ئەمەش له ڕیگهی هونهرى (لیکچواندن ئاوهژوو) وه دهکریت شاعیر شوین گۆرکی به لیچوو و لهوچوو

دهكات، ئەمەش لەبەرئەو، پێی وایە بەو شوێن گۆرکێیە وینە لیکچواندنە کە کاریگەرتر دەبێت.

8- بەکارهێنانی رەمز: بەمەبەستی بەرزکردنەو و پیاوەلدانی کەسی ستایشکراو شاعیر هەڵدەستێت بە بەکارهێنانی کۆمەڵیک رەمزی ئاینی و میژووێی و نەتەوایی، کە گوزارشت لە خوداپەرستی و گەورەیی و چاکەکاری و باشی و بەرزێ و کۆڵەدان و قارەمانیی و دلیری کەسایەتییەکان دەکات، لە نێو زۆربەیی میلەتە جیاوازهکاندا.

2-1. زمانی شیخ رەزا لە (ستایش) :

زمان لە هەر دەقیکی شیعیدا لە بنەڕەدا زمانیکی هونەرییە و هەلگری کۆمەڵیک خەسڵەت و پەرگەزە، کە لە جۆر و بابەتەکانی تری ئەدەبی جودای دەکاتەو، بەو پێیە تاییبەتمەندی و سروشتی ستایش بریتیە لە بەرزکردنەو و پیاوەلدان و نیشاندانی ئاکاری باشی کەسی ستایشکراو، بۆیە لە ستایشدا گرنگی زۆر دەردری بە لایەنی زمانی و هەلبژاردنی وشە و زاراوەکان و ڕیککەوتن و گونجانی ئاوازهکانیان لەگەڵ یەکتەر، بە جۆری تەنانەت شاعیر ئاگادار و هۆشیارە لەوێ هەر دەنگێک لە دەنگەکان لە شوێنی گونجاو و دیاریکراو دابەنێت، ئەم سیفەتەش بە گشتی بەسەر هەموو بابەتەکانی شیعری گۆرانیدا دێتەدی، بەلام شیعری ستایش و پیاوەلدان پێویستی زیاتری بەم هەستیار و ئاگادارییە هەیە. "چونکە لەسەر شاعیر پێویستە تا پێی بکری پیاوەلدانەکی قول و بەرفراوان بێ و وینە قەشەنگ دابەنێ، سەرباری واتای بەرزێ بۆ هێنانەدی کاریگەری، دەبی هونەری پیاوەلدان لەوێ پێی پێویستی و دەربڕینی بەرز و جوان بێ، پوون و پتەو و داپشتەکانی سەرنجڕاکێش بن، جگە لە گرینگیان بە موسیقاو بەشەکانی ئاخاوتن و فیکرو بۆچوونی نایاب و سەنگین و لۆژیکی تەواو، تیگەشتنێکی تەواو دروست لە چەمکی مەردایەتی و سوارچاکی و سیفاتی مەوقی دادپەرور و پەروشت بەرز. " (قادر، 2009، 41-42). بەسەرنجدان لە شیعەرە ستایشەکانی شیخ رەزادا دەتوانین دەستنیشانێ زۆربەیی ئەو خاسیەت و تاییبەتمەندییە بکەین، کە لە شیعەرە ستایش و پیاوەلدانەکانی بۆ شارو هاوێ و کەسایەتییە ئاینی و نەتەواییەکان و هۆزو (بنەمالەیی بابان) هکاندا کردوویەتی.

زمانی ستایش لە شیعەرەکانی (شیخ رەزا) دا دەکرێت بڵێن زمانیکی لە بازەنی یان لە دەوری هەردوو بواری (نەتەوایی و ئاینی) دا دەخولێتەو، ئەمەش پەيوەندی بە چەند هۆکاریکەو هەیه لەوانە: بواره ئاینییەکە، پەيوەندی بەووە هەیه شیخ رەزا هەر وەک زۆربەیی شاعیرانی تری کلاسیکی کوردی پەروەردەیی مزگەت و تەکیەکان بوو،

خۆشی له بنه‌ماله‌یه‌کی ئایینی بووه، خۆیندنی بابه‌ته ئاینیه‌کانیش له مزگه‌وت و ته‌کیه‌کاندا له چوارچێوه‌ی قورئانی پیرۆز و فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر(د.خ)بووه. له پāl ئەمه‌شدا گرنگیدان به‌خۆشه‌ویستی خودا و پێغه‌مبه‌ر(د.خ) و که‌لتوری ئایینی و میژووی ئیسلام و چیرۆک و به‌سه‌رهاته ئاینیه‌کان و ڕه‌مزه ئاینیه‌کان جیگه‌ی بایه‌خ پیدان بووه، بۆیه به‌شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان له شیعره ستایشه‌کانیدا کۆمه‌لیک ڕه‌مزی ئایینی و موفه‌داتی ئایینی به‌ زمانی عه‌ره‌بی گوزارشت له چاکه‌و سه‌خاوه‌ت و دادپه‌روه‌ری ده‌که‌ن ده‌بینین، که ڕه‌نگدانه‌وه‌ی ئەم په‌روه‌رده‌بوونه‌ی شیخ ڕه‌زایه.

سه‌باره‌ت به‌ بواره نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ش، ئاشکرایه کوردستانی سه‌رده‌می شیخ ڕه‌زا، سه‌رده‌می تیکچوونی میرنشینه ناوخواه‌یه‌کان و چه‌سپاوی پێوه‌ندی ده‌ره‌به‌گی و به‌هیزبوونی ده‌سه‌لاتی عوسمانی بووه، له هه‌مان کاتیشدا سه‌رده‌می چه‌که‌ره‌کردنی بیری نه‌ته‌وه‌یی و به‌رپا‌بوونی شو‌رشی میلی و تالانکردن و

مال وێرانکردنی کۆمه‌لانی خه‌لک بووه له لایه‌ن حوکمه‌رانی عوسمانیه‌که‌نه‌وه. " (ڕه‌سول، 1984، 89). ڕووخانی میرنشینی بابان بووه هۆی ئەوه‌ی تاکی کورد هه‌ست به‌ غه‌درو زو‌لمی داگیرکه‌ران بکات و ئیتر هه‌ستی سه‌ره‌به‌خو‌یی و ناسۆنالیستی کوردی زیاتر په‌ره‌ی سه‌ند و ئەم هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی بوونه له فۆرم و ناوه‌روکی شیعره‌کانی شاعیردا ڕه‌نگی داوه‌ته‌وه، هاو‌شیوه‌ی بواره ئاینیه‌که له شیعره‌کانیدا کۆمه‌لیک ڕه‌مز و موفه‌داتی نه‌ته‌وه‌یی له شیعره‌کانیدا به‌دیده‌کری‌ت، له ئاوات خواستن به‌ ده‌ورو سه‌رده‌می میرنشینی بابان وستایشکردنی چاکه‌ خوازی و دادپه‌روه‌ری که‌سایه‌تییه نه‌ته‌وه‌یه‌کان و کارو کرده‌وه‌ی میرانی میرنشینی بابان دا.

بۆیه ده‌بینین وشه‌و واژه‌کانی ستایش له شیعره‌کانی شاعیر به‌ هه‌مان شیوه وشه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌کن هه‌لگری سیفاتی به‌رزی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یین و له چوارچێوه‌ی بواری ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی دا ده‌خولینه‌وه. وه‌ک: (قوتبی مه‌دار، حاجی له ته‌واف، ئیمامی ئەزه‌م، سوکنا‌ی غه‌وس، قوده‌تی سادات، سوککنا‌ی سه‌ماوات، عه‌رشی موعه‌لا، نه‌مه‌حکومی چه‌جه‌م، نه‌ سوخره‌ کیشی ئالی عوسمان، مه‌ردی مه‌یدان، مه‌لیکی میلیله‌تی کوردان، شی‌ری چه‌نگاوه‌ر، مه‌نبه‌عی ئەمن و ئەمان، حاته‌م، هتد...) ئەم واژه‌و ده‌سته‌واژه‌نه‌ش سه‌لمینه‌ری ئەوه‌ن زمانی شیعری شیخ ڕه‌زا له ستایشدا زمانیکه له ده‌وری بواری (ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی) دا ده‌خولیته‌وه.

شاعیر زۆر به‌ لیها‌توویی و هونه‌رمه‌ندانه زمانی به‌ برشتی خو‌ی خستۆته‌ خزمه‌تی ئەو شیعره ستایشانه‌ی، که کردوویه‌تی، بۆیه شیعره‌کانی جیگای ڕیزو

شانازین و دەبی بە هەند هەلبگیرین و بە چاویکی بەرز و گرانبەها سەیربکرین، تەنانت ئەگەر هاتوو شاعیر لەو مەیدانەدا زێدەرپۆیشی کردبێ ناکرێ و ناشی بە چاوی گومانەوه سەیری ئەو ستایشانە بکریت. "چونکە ئەو کاتە دەبی بە چاوی گومانەوه سەیر بکرین ئەگەر هاتوو سیفاتی ستایشکراوەکە، یان شتە وەسفکراوەکە بە وەسفی جوان لەگەڵ حەقیقەتی تەواو پێچەوانەبن. واتە سیفاتی پایە بەرز و فەزێلەت بەدینە پال کەسیک یان شتیکی بێ بەهاو پوچ و ناساز و نا پەسەن" (قادر، 2009، 45). ئەم دیاردەیه‌ش لە شیعەرەکانی (شیخ رەزا) دا بەدی ناکریت، بەلکو کەسایەتی ستایشکراو لای (شیخ رەزا) وینەو پێگەیه‌کی دیاری لە نێو کۆمەڵدا هەیە، بۆیە شیخ رەزا زۆر هونەرماندە گرنگی بە هەموو وردەکارییه‌کانی زمان داوه لە شیعەرە ستایشەکانیدا، بە تایبەت لە واژەو زاراوەکانی ستایشدا. پۆشنیری و شارەزایی بە زمان و ئەدەبی نەتەوه‌کانی تر، یارمەتی شاعیری داوه، کە زاراوەکانی فراوانتر و مەیدانی شیعەرەکانیشی بەرفراوانتر و بەهێزتر بن، بە شیویەکی گشتی شیخ رەزا لە خستنه‌پرووی ئەو سیفاتانە، کە دەیانخاتە پال ستایشکراو دەیه‌وێ لایەنی ئازایەتی و سوارچاکی و نان بەدیی و چاکەو سەخاوەتی و دادپەرەرییان بخاتەپوو، واتە هەموو واژەو سیفاتەکانی تریش هەر بە دەوری ئەم چەند سیفاتەدا دەسورپێنەوه جا چ لە ستایشکردنیدا بۆ گشت و کۆمەڵ بیت، یان بۆ تاکە کەس و کەسایەتییه‌ک بیت.

2-2. جۆره‌کانی ستایش لە شیعەرەکانی (شیخ رەزا) :

ستایش یه‌کیکه‌ لەو بابەتە شیعرییانە‌ی کە کۆمەڵێک خاسیەت و تایبەتمەندی خۆی هەیە، بە هۆیه‌وه‌ لە بابەت و جۆره‌کانی تری شیعەر جیا دەکریتەوه‌، هەروەک لە پێناسە‌ی ستایشدا ئاماژە‌ی پێدراوه‌ بەوه‌ی "شیعری ستایش بریتیه‌ لەو شیعەرە‌ی شاعیر تیایدا ستایشی کەسیکی ناودار، یان کەسیکی ئایینی، یاخود هەندیک جار ستایشی چاکە‌ی خەلکی شارو نەتەوه‌یه‌ک دەکات" (حوسین، مەولود، 2018، 149). بە واتایه‌کی تر ستایش بریتیه‌ لە ستایشکردن و پیاوه‌دان و بەرزکردنەوه‌ی کەسایەتییه‌کی ئایینی یان کۆمەڵایه‌تی و سیاسی یان ستایشی شارو نەتەوه‌یه‌ک و نیشاندانی خەسلەتەت و ئەدگارە باشەکانیان، کە لە چوارچێوه‌ی کۆمەڵێک سیفاتی بەرز و هەک قارەمانیه‌تی و دادپەرەری و چاکەخوازی و نان بەدیی دا خۆی دەنوینیت. بە سەرئێوەکان لە شیعەرەکانی شیخ رەزا چەند جۆریک لە ستایشکردن بەدیده‌کریت وەک: ستایشی پیاوه‌تی و سەخاوەت و دەستکراوه‌یی چەند کەسایەتییه‌ک، ستایشی ئازایه‌تی و دلیری هۆزو تیره‌کان، ستایشی کەسایه‌تی ئایینی و کۆمەڵایه‌تی و هەروەها ستایشی نەتەوه‌یی،

که ستایشکردنی دهورانی حوکمرانی میرنشینى بابان و بنه‌ماله‌ی بابان و سهردارانی ئەو بنه‌ماله‌یه له‌خۆده‌گریت، بۆ روونکردنه‌وه‌ی زیاتری ئەم بابته‌ به‌ بۆ هه‌ریه‌کێک له‌م ستایشانه‌ نموونه‌ی شیعری پێویست ده‌خه‌ینه‌پوو.

2-2-1. ستایشی پیاوه‌تی و سه‌خواه‌ت :

جوړیکه‌ له‌ بابته‌ی شیعری ستایش، که‌ له‌ شیعره‌کانی (شیخ ره‌زا)دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌، بریتیه‌ له‌ ستایشکردنی ئەو که‌سایه‌تیانه‌ی که‌ کۆمه‌لێک سیفاتی به‌رزی مروّقایه‌تییان هه‌یه‌ وه‌ک سیفاتی پیاوه‌تی و ده‌ستکراوه‌یی و دلیری و یارمه‌تیدانی که‌سانی تر، شاعیر خاوه‌ن که‌سایه‌تییه‌کی به‌هێز و سهرپاست و قسه‌له‌پوو بووه‌، واته‌ هه‌جووی کاری نه‌شیاو و سیفاتی خراپی کردوو، له‌ به‌رامبه‌ریشدا ستایشی کاری باش و سیفاتی به‌رزی مروّقایه‌تی کردوو، به‌ سهرنجدان له‌ شیعره‌کانی، ده‌بینین به‌شیکی زۆری ئەم جوړه‌ به‌ر بنه‌ماله‌ و که‌سایه‌تییه‌کانی ئالی بابان ده‌که‌وێت، ئەمه‌ش دووباره‌ سه‌لمینه‌ری به‌خشنده‌یی و چاکه‌ و خزمه‌تکاری سهردارانی ئەم میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک و میللته‌که‌یان. هه‌روه‌ک شاعیر له‌م شیعره‌یدا به‌ جوانترین شیوه‌ باسی به‌خشنده‌یی و که‌رهمی ئالی بابان ده‌کات و ده‌لێت:

سائیل به‌ غینا نائیل ئەکا، به‌خششی که‌متان
ئالی (به‌به‌)، یاخوا نه‌پزێ ده‌ستی که‌رهمتان
هه‌ر چه‌ند به‌ مه‌سه‌ل خه‌نجه‌ری ئەلماسه‌ زوبانم
ناپزێ سه‌ری موێ له‌ ئەدای شوکری نیعمه‌تتان
گیرفانی گه‌دای کردۆته‌ کانی جه‌واهیر
ئیکسری نیساری زه‌ر و شاباشی دره‌متان
ئێوه‌ن به‌ حه‌قیقه‌ت مه‌لیکی میللته‌ی کوردان
شایه‌نه‌ زیاره‌ت بکری خاکی قه‌ده‌متان
ئینکاری حوقوقیان له‌سه‌ر ئەم میللته‌ ناگری

ئابائی فه‌ره‌یدوون فه‌رو جه‌مشیدی حه‌شه‌متان " (شیخ ره‌زا)

"شیخ ره‌زا ریزو خۆشه‌ویستییه‌کی بی پایانی به‌رامبه‌ر میرانی بابان هه‌بوو، ئەو ریزو خۆشه‌ویستییه‌ش له‌ هه‌ستیکی نیشتمانییه‌یه‌وه‌ری و کوردپه‌روه‌رییه‌وه‌ بوو، چونکه‌ میرنشینى ئەو سه‌رده‌مه‌ی بابان، پووناکییه‌کی گه‌ش بوو له‌ کوردستانی خواروودا." (تاله‌بانی، 2001، 250). شاعیر له‌م شیعره‌دا به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری زۆر جوان ستایشی چاکه‌و پیاوه‌تی و سه‌خواه‌تی ئالی بابان ده‌کات، و هیوا ده‌خوازیت

دهستی که رهم و به خشنده بیان نه پرزیت و هر بمینیت، له به رامبه ر ئه و ستایش و به خشنده یه زوره ی میرانی ئالی بابان زمانی تیژی شاعیر، که وه کو خه نجه ری ئه لماسه و دیاره سیفاتی ئه لماسیش ئه وه یه هه موو شت ده بریت و سل له هیچ شتیک ناکاته وه، به لام له به رامبه ر ئه و چاکه و سه خاوه تییه ی بابان ئه وه نده سو پاسگوزاره ته نانه ت سه ری موویه کیش نابریت، ئه و ده سترکراوه ییه به شیوه یه که (گیرفانی گه دا) چهند بئ پاره و نه بووه، کردۆته کانی جه واهیر و بوژاندویه تییه وه، شاعیر ستایشکردن و پیاوه لدانه که ی له به رامبه ر ئه و به خشنده یی و که رهمه ده باته ئاستیکی به رزتر و ئه م جاره به مه لیک میله ته ی کوردان ناویان ده بات و خاکی به ری پیا و به شتیک پیرۆز داده نیست و به شایه نی ئه وه ی ده زانیست زیاره ت بکریست، ئه و مه دح و سه ناو به پیرۆزکردنه لوتکه ی ستایشکردن و پیاوه لانی شاعیره بو پیاوه تی و سه خاوه تی ئالی بابان.

2-2-2. ستایشی ئاینی:

جوړیکى ترى ستایشکرنه، شاعیر چه ندين شیعری له پیناویدا هونیه ته وه، تیايدا ستایشی که سایه تییه ئاینیه کان و شیخ و ریبه رانی ته ریه ت و په مزه ئاینیه کانی پی کردووه، نمونه ی ئه م مه به سته شیعرییه ش به روونی له م ده قه دا ده رده که ویت، که تیايدا ستایشیکی به رزی کاک ئه حمه دی شیخ ده کات، که "مه قامیکی تاییه تی هه بووه له لای شیخ په ز، وه کو شیخیکی گه وره ی ته ریه ته ی قادری که باوکی ئه و زاته شیخ مارفی نودی ئه و ته ریه ته ی له ناوچه ی سلیمانی بلاوکرده وه، بو شیخ په زه پله ی ریژگرتنی له دواى دامه زرينه ری ته ریه ته که شیخ عه بدولقادری گه یلانییه وه یه. " (خه زنه دار، 2004، 303) هه روه ک ده لیت:

مه ربووته حه یاتم به سوله یمانی و خاکی
خوژگه م به سه گی قاپیه که ی ئه حمه دی کاکی
ئه و قودوه یی ساداته، که سوککانی سه ماوات
شه ریانه له سه ر سه جده ئه به ر مه رقه دی پاکی
ئه و مه رقه دی والایه، که وه ک عه رشی موعه لالا
مه حفوفه به زوواری مه له ک ده وری شه باکی
بو ده ست و عه سا نازگه که ی، داخه ده روونم
قوربانى عه سای ده ستی ده بم سوّل و سیواکی
دونیا له دواى حه زره تی شیخ، زیړ و زه به ن بئ
وه ک تاجی که ی و جامی جه م و به ختی زوحاکی

دەرحەق بە ھەفیدانی ئەدەب لازمە زینھار

قوربانی ھەفیدانی دەبم باب و داکی

بەم حالە پەریشانەوہ باز ئەشھەدوبیللا

شیعرت تەرەب ئەنگیزە (رەزا) شاعیری چاکی " (شیخ رەزا)

بە وردبوانەوہ لەو شیعردی (شیخ رەزا) دا لە پال بایەخدانیکی تەواو بە زمان و دارشتن و ھەلبژاردنی وشەکان، ھەروەھا وردەکارییەکی جوانیشیان پێوہ دیارە، کە ھەستی سۆزی خۆشەویستی راستگۆیانە ی شاعیری تیا دەردەکەوێت، شاعیر لە دیری یەکەمی شیعردەکەیدا گیانی خۆی بابەند و پەیوہستی سلیمانی و خاکەکە ی دەکات، کە شویینی نیشتەجیبوون و ژیا نی گەورە پیاوانی وەک (کاک ئەحمەدی شیخ) بوو، دواتر شاعیر خۆزگە بە رابردو دەخوازێت و ئاواتەخوازە ئەو رۆژە بگەرێتەوہ ئەگەرچی شویینی ئەو شویینی سەگی بە دەرگاکی (کاک ئەحمەدی شیخ) یش بی، ئینجا وردە وردە ئەم ستایشکردنە قولترو فراوانتر دەکاتەوہ " پایە ی بەرز ی بەم شیوہیە وینە دەکیشی و بە دەستەواژە ی (قودوہی سادات) ئەو پایەو پیروزییە بەرزتر و فراوانتریش دەکاتەوہ بە ھێنانەوہ ی دەستەواژە ی (سوککانی سەماوات) ئەم دەستەواژە ی خۆی لە خۆیدا وینەییکی ئیجگار فراوان و ئیجگار بیگەردو ساف وەبەر ئەندیشە ی مروڤدا تێدەپەرینی. ئینجا ئەم وینە یە فراوانتر دەکات و پایەو پیروزی (کاک ئەحمەدی شیخ) بەرزتر دەکاتەوہ، ئەمەش ئەو پەری ستایشکردن و سۆزی راستەقینە ی شاعیر بەرامبەر بەم پیاو چاکە" (قادر، 2004، 395).

شاعیر بۆ پیاھەلانی ستایشکراو دەستەواژە ی (سوککان) ی بەکارھێناوہ، ئەویش دەستەواژە یەکە بۆ دانیشتوانی سەر زەوی بەکار دەھێنری، کەچی شاعیر بۆ فریشتە ی ئاسمان بەکارھێناوہ، بۆ ئەوہ ی لە پایە ی ئەو شوینەو پایە ی ستایشکراو زیاتر بەرزبکاتەوہ، ئەو گۆرینەوہ یەش، کە ئەو وینە جوانەو ئەو مەبەستە بەرزە ی پێکاوہ خۆی لە خۆیدا بالادەستی شاعیر دەردەخات.

شاعیر بەوہ ناوہستیت و بەردەوام دەبیت لە بەرزکردنەوہو پیاھەلانی ستایشکراو بەوہ ی. " کاتیک دانیشتوانی ئاسمان دینیتە ریز دانیشتوانی سەر زەوی کاتی (شەر) دەکەن لەگەل یەکتر، (شەرکردنیش لەگەل یەکتر) سیفەتی ئادەمی، ھەرچەندە زیاتر لێرە بە واتای پێشبرکێ ھاتوہ، کە ئەویش ھەر سیفەتی ئادەمی، کەچی شیخ رەزا بۆ فریشتە ی ئاسمانەکانی بەکارھێناوہ، بۆ ئەوہ ی لە پلەو پایە ی پیروزی سوککانی سەر زەوی بەرز بکاتەوہ، ئینجا شاعیر دیمەنی ئەو فریشتانە و نوێژکردنیان لەسەر

مهرقه دی (کاک ئەحمەدی شیخ) دەکیشتی و دەچوینی بە (عەرشی موعەللا)، بە فریشتە دەورە درایی" (قادر، 2004، 396). شاعیر بەردەوام دەبیت لە ئاوات خواستن بە پۆژانی رابردوو و هەروەها ستایشکردنی کاک ئەحمەدی شیخ و باس لە دەستی ناسک و عەسای دەکات و خۆی قوربانی عەساو سۆل و سیواکی شیخ دەکات، پێی وایە دنیا لە دواى نەمانى جەنابى شیخ زیرو زەبەر بیت هیچ بەهایەکی نییە بەلکو بەهاو گەورەیی شیخ لە هەموو زیرو زەبەری دنیا بە نرخترە، واتە شاعیر لەم شیعردا پێگەی کاک ئەحمەدی شیخی گەیاندۆتە تروپکی ستایشکردنەوه.

2-2-3. ستایشی ئازایەتی:

جوړیکی تره لهو ستایشانهی له شیعرهکانی شاعیردا رەنگیداووتهوه، شاعیر هەروەکوو دەستیکی بالای هەبووه له شیعری داشۆرین، بەهەمان شیوه دەستیکی بالاشی هەبووه له ستایش و پێداهەلگوتن، له نیویشیاندا چەندین کەسایەتی و عەشیرەت و بنەمالەى ستایشکردوو و باسی له قارەمانییەتی و ئازایەتی و چاوەنەترسی و بویریانی کردوو، یەکیک له شیعره ستایشەکانی شیخ رەزا بریتییه له ستایشکردنی ئازایەتی و دلیری عەشیرەتی جاف و سەردارانی ئەم عەشیرەتە، چونکە "دواى نەمانى میرایەتی بابان، بۆ پرکردنەوهی بەشى لهو بۆشاییه‌ی له دەسەلات دروست بوو، دەولەتی عوسمانی بایەخیکی تاییەتی بە سەرۆکی خێلە کوردهکان داوه، پلهو پایەى پێ بەخشیون، خێلى جاف یه‌کى له خێلە گەورەکانی کوردستان بوو، دەولەتی عوسمانی پلهی پاشایەتی بە سەرۆکەکیان داوه، وەسمان پاشای کورپی حەمە پاشاو دواى ئەویش مەحمود پاشای براى هاوژەمانى شیخ رەزا بون، شیخ رەزا له‌گەڵ هەردوکیان دۆست بووه، باره‌گای وەسمان پاشا له‌هەڵبجە بوو، شیخ رەزا هەم خۆی هاتوچۆی دیوه‌خانه‌کەى کردون و هەم نامەى بۆ ناردوون،" (ئەمین، 2019، 100). واتە دەکریت بڵێن لە سۆنگەى هاوڕێیەتییه‌وه، دواتریش بە ھۆی بویری و ئازایەتی ئەم عەشیرەتەوه شیخ رەزا لەم شیعردا ستایشی عەشیرەتی جاف دەکات و دەلێت :

خزمینه مه‌دهن په‌نجه له‌گه‌ڵ عه‌شره‌تى جافا
مێرووله نه‌چى چاكه به‌ گژ قولله‌یى قافا
کى بى له‌ دلیرانى عه‌شایر كه‌ نه‌چووبى
وه‌ك تیری ئەه‌جەل نووكه‌ پمى جافى به‌نافا
خوینرێژو شه‌ره‌نگیز و عه‌دو به‌ند و ته‌نومه‌ند
كامیان كه‌ گه‌نه وه‌ك شیره‌ له‌ مه‌یدانى مه‌سافا

چونكه رهسهنن ورد و درشتیان هه موو جهنگین
مه ی ساریه نه شئه ی چ له دلدا چ له سافا
وا بی غه م و په روا ده چنه عه رصه یی هه یجا
تو ناچیه سهر دوشه کی بووکی له زه فافا
عوسمان به گیان ئامیره وهختی که بللی ده ی
دینه جه وه لان هه روه کو حاجی له ته وافا
خواهم زخدا انکه شود دشمن جاهت
کوئی له ده سا، دهس له ملا، مل له ته نافا
لوتفی بکه با شیخ رهزا بیته وه گوشتار
حه یفه برزی تیغی موجه وههر له غیلافا" (شیخ رهزا)

شیخ رهزا له م شیرده دا به شیوهیه کی گشتی ستایشی ئازایه تی و بویری عه شیرده تی
جاف و قاره مانه کانی ئه م عه شیرده ته دهکات و پیا یان هه لده دات و ده لیت: خزمینه یان
هاوزمان و هاو نیشتمانی نه، واته شاعیر بانگه واز له هه مووان دهکات، نه که ن ململانی
له گه ل عه شیرده تی جاف بکه ن، چو ن میرووله ناتوانی په لاماری قوله ی قاف بدات، ئیوهش
هه مان شیوه ی میرووله که ن له ئاست گه وره یی عه شیرده تی جافدا، واته شاعیر به
شیوهیه ک هونه ربیانه زیده پوی کردوو له پیتاو ستایشکردن و به گه وره نیشاندانی
ئه م عه شیرده ته له نیو عه شیرده ته کانی تر دا، شاعیر به رده وام ده بیت له ستایشکرد و باس
له خوینرپیژی و شه په نگیزیان دهکات، شه په نگیزی و پیاوکوشتن بو عه شیرده تی جاف
لیردها بو په سه ندکردن به کارهاتوون، نه وهک بو داشو رین و که م نرخاندنی عه شیرده تی
جاف، چونکه عه شیرده تی جاف هه رگیز له دوژمنه کانیان نه ترساوون و هه میشه
ئاماده بیان تیدا بووه بو رووبه رووبونه وهی دوژمن ته نانه ت بو جهنگ هه لگیرسانیش
باکیان به دوژمن نه بووه چونکه (عه دوبه ند) بوونه، دوژمن دهست و پی بهست بوونه،
یان دوژمن به ندکار بوونه له هه مان کاتیشدا (ته نومه ند) انه هاتوونه ته مه یدان و هه میشه
لیهاتوو و له بار و له ش گونجاو و

ئاماده و چوارشانه بوونه بو ئه وهی په لاماری دوژمن بدهن، هه ر کام له ئه ندامانیان که
خراب و گه ندهیه، له مه یدانی شه ر وهک شیر وایه، که واته ده بیت باشه کانیان چو ن
بووبن؟

شاعیر درپژه به ستایشکردنه که ی ده دات و ده لی: چونکه هه موو رهسهنن و
جهنگاهرو بویرن هاو شیوه ی مه ی بی خهوشن، واته شاعیر له پیگه ی هونه ری

لینکچواندنه وه ستایشیکی جوانی کردوو به وهی عه شیره تی جافی به ره سه نترین و بیخه و شترین عه شیره ت ناوزه ند کردوو، "ئه مهش له چه مکی (دور) دا دهرده که ویت که به واتای (خلته ی شهراب) دیت صاف نه بوو بیت، واته له م عه شیره ته دا چ باش و خراپیان چ پیاوی شیرو پالنه وانیان وهک مه ی بی غهل و غهشن، ته نانه ت خلته که شیان هاوشیوهی مه ی پیاو مه ست دهکات، چونکه هیئده مهردو سینه پاک و سافن، شاعیر به وه وه سفیان دهکات و ستایشیان دهکات، که هه موویان شاره زای مهیدانی جهنگ و زور بی پهروا و بی ترس دهچنه مهیدانی جهنگه وه به جوریک مروف ئاوا له رۆژی زاویه تیشدا ناچیته سهر دۆشه کی بوکش." (ئه حمه د، 2024، 280).

شاعیر بهردهوام دهبیت له ستایشکردنی بویری و دلیری ئەندامانی ئەم عه شیره ته و دهلیت گهنج و پیریان له جهنگ باکیان نیه و ئەوان ئاماده بیان تیدایه بو ههر جهنگیک، دواتر شاعیر دیته باسکردن و ستایشکردنی گه وهی و پیاوه تی و دلیری وه سمان به گی جاف، که سهردارای خیل جاف بووه و به جوریک کاتیک که وه سمان به گ فه رمان دهکات به سهر ئەندامانی خیل که ی هه موویان دهست به کارده بن و دهکه ونه جوله ههروه کو چون حاجی دهکه ویه ته و افکردنی به دهوری که عبه ی پیروژدا.

2-2-4. ستایشی نه ته وهی:

ئه و جوره به شیکی سهره کی له شیعره ستایشهکانی شاعیر پیکده هیئت، به به لگه ی ئه وهی ئه گهر شیعریکی ستایشی شاعیر تایه تیش نه بیت به ستایشی نه ته وهی دهتوانین چهند دیره شیعریکی تیا به دی بکهین که دهچیته خانه ی ستایشی نیشتمانی و نه ته وهییه وه، "صبح غالب له وتاری (ههستی نه ته وهی) لای شیخ رهزادا دهلی: دوو زاراو هی (نیشتمانی و نه ته وهی) گهلی جارن به یه که وه بو مه به ستیک به کاردین، یه که میان بو خوشه ویستی خاکی باب و باپیران دهگه ریته وه، دووهمیشیان په یوهندی تاکه (الفرد) به کومه لی خه لکه وه، که نه ته وه پیک دینن، له راستیدا مانای نیشتمانی له جه وه ره دا جیاوازی نیه له گه ل ههستی نه ته وایه تیدا چونکه خوشه ویستی نیشتمانی خوی له خویدا ده بی به خوشه ویستی ئه وانه ی که له سهر ئه و خاکن. ههروهک خوشه ویستی نه ته وهش خوشه ویستی ئه و ئه رزه یه که نه ته وه که ی له سهر دهژی، به مانایه کی دی دهلیین ههر کامیان جوته و دووانه ن و بی یه ک مانای هیچیان ته و او نابی." (غالب، 1974، 6).

یه کیک له شاکارهکانی شیعره ی نه ته وهی و نیشتمانی په روهی شیخ رهزا بریتییه له و شیعره ی به ناویشانی (له بیرم دی سوله یمانی که دارو لمولکی بابان بو)، تیایدا

شیخ رەزا لە هەستیکی پاک و سۆزێکی راستەقینەی کوردانەوه ستایشی حوکمرانی ئەم میرنشینە کوردییە کردوو لە رابردوودا، لە ڕێگەی ئەم شیعەرەوه نمونەی نیشتمانی پەرەریکی راستەقینەیی خۆیمان بۆ دەسەلمینی، کاتیک یادگاری مندالی سەردەمەکی خۆیمان بۆ دەگیرێتەوه، کە لە دواي ڕووخانی میرنشیني بابان وتراوه، ئەمە بە تەنگەوه هاتنی شیخ رەزا دەرەخات بۆ قەوارەیهکی نەتەوهیی، ئەوەشمان بۆ دەرەخات ئەو هەستە لە دەروونیکی پاک و سۆزێکی کوردانەي بێ بەرژەوهندی هەلۆلاوه، کە تیایدا ستایشی بەرزی حوکمرانی ئەو میرنشینە کوردییەمان لەو دەورو سەردەمەدا بۆ دەکات و دەلیت :

لە بیرم دێ سولهیمانی کە دارولمولکی بابان بوو
نە مەحکومی عەجەم، نە سوخرەکیشی ئالی عوسمان بوو
لەبەر قاپی سەرا سەفیان دەبەست شیخ و مەلاو زاهید
مەتافی کەعەبە بۆ ئەربابی حاجەت گردی سەیوان بوو
لەبەر تابوری عەسکەر، ڕێ نەبوو بۆ مەجلیسی پاشا
سەدای مۆسیقاو نەقارە، تا ئەیوانی کەیوان بوو
دریغ بۆ ئەو زەمانە، ئەو دەمە، ئەو عەسرە، ئەو ڕۆژە
کە مەیدانی جرید بازی، لە دەوری کانێ ئاسکان بوو
بە زەربە حەملەیی بەغداي تەسخیر کردو تی هەلدا
سولهیمانی زەمان راستت ئەوی باوکی سولهیمان بوو
عەرەب ئینکاری فەزلی ئیو ناکەم، ئەفزەلن ئەمما
سەلاحەدین کە دنیای گرت لە زومرەي کوردی بابان بوو
قووبوری پەر لە نوری ئالی بابان، پەر لە پەحمەت بی

کە بارانی کەفی ئیحسانیان وەک هەوری نیسان بوو. " (شیخ رەزا)

بە وردبوونەوه لەم شیعەرە پەر لە ستایشەي (شیخ رەزا)دا گەلیک لایەنی ئەو دەورو زەمانەو چۆنیەتی حوکمرانی ئەو میرنشینە کوردییەمان بۆ دەرەکەوێت، شاعیر لە ڕێگەی ئەم شیعەرەوه وەک شریتیکی قیدیویی ئەو سەردەمەمان دینیتە پیش چاو و وەکو نیشتمانی پەرەریکی راستەقینە دەرەکەوێت و ئەم ھۆنراوە نیشتمانییە پەر لە سۆزە گوزارشت لە هەستی بەرزی نەتەوايەتی شاعیر دەکات، لە ڕێگەی ئەم شیعەرەوه پۆژگاری حوکمرانییەکی کوردی سەربەخۆمان بەبیر دینیتەوه، هەروەها دەیهوێت پیمان بلیت، کە بابانەکان نە ژێر دەستی عەجەم و نە سوخرە کیشی ئالی

عوسمان بوونه، واته ئەم میرنشینەداردەستی هیچ کامیان نەبووه، بەڵکو قەوارەییەکی نەتەوایی سەر بەخۆ بووه. ئینجا شاعیر بەردەوام دەبێت لە ستایشکردن و نیشاندانی فەزل و گەورەیی ئەم میرنشین و حوکمرانە کوردییە و دەلیت: لەبەر دەرگای سەرا، دەستە دەستە پیاو ماقول و شیخ و مەلاو زاهید ریزیان دەبەست و کۆ دەبوونهوه، "خۆشی خۆیان دەربریوه بەرامبەر بە میرنشینەکیان، وه دەلی ئەربابی کەیف و خۆشی هەموو لە گردی سەیان، کە گۆرستانیکە لە رۆژەلاتی شاری سلیمانی کۆدەبوونهوه، وهک چۆن خەلکی لە جێبەجێ کردنی فەریزە حەجدا کۆدەبنەوه" (غالب، 1974، 7).

دواتر باس لە گەورەیی و زۆری ژمارەیی سوپای ئەم میرنشینە دەکات بە دەوری کۆشکی پاشای بابان، کە پێگای رۆیشتن نەبووه، بەشیوەیک بەم سوپایەیدا هەڵداوه و گەورەیکردوون کە دەنگی مۆسیقاو مارشی سەربازی و نەققارەیی ئەم سوپایە کوردییە تاوهکو ئەوانی کە یوان ئاسمان بەرز دەبووه. دواتر شاعیر داخ بۆ رۆژانی رابردووی ئەم میرنشینە دەخوات و یادی یاری جریدبازی لە دەوری کانی ئاسکان دینیتەوه یاد و لە سایە ئارامی و ئازادی ئەم میرنشینەدا خەلکی خەریکی کات بەسەربردن بوونه لە پێگەیی ئەم یارییە فۆلکلۆرییانەوه، دواتر شاعیر دەگەریتەوه سەر ستایشکردن و "لە رێگەیی خواستەوه بە (سولهیمانی زەمان) ئاماژە بە حەزەرەتی سولهیمان دەکا، کە یەکیکە لە کەسیتیە میژوویی و ئاینییەکان و رەمزە بۆ پاشایەتی و پیغەمبەراییەتی، دوايي دئ بە دەستەواژەیی (باوکی سولهیمان) کە رەمزە بۆ (عەبدولرحمان پاشای بابان) ئاماژەیی پێدەکاو رۆلی گرینگی نیشان دەدات لە گرتنی شاری بەغدا." (شوان، 2008، 20-21).

هەر وەها لە بەیتێکی تردا بە شیوەییەکی ناپاستەوخۆ دوعای خێر بۆ ئالی بابان دەکات و گۆریان پڕ لە نوور و بەرەکەت دەکات، لەبەرئەوهی چاکەو بەخششەکانیان ئەوەندە زۆر زەبەند بووه، چوواندوونی بە هەوری نیسان کە زۆر بەخێرو بەرەکەت بووه. شایەنی باسە پاش وردبوونهوه لە دەقەکانی شاعیر بۆمان دەرکەوت هیچ یەکیک لە شیعەرەکانی بەر ستایشی سیاسی ناکهون، چونکە کاتیک وەسف و ستایشی میرنشینە بابانی کردووه وهک حوکمرانیکی کوردی، ئەوکاتە ئەم میرنشینە نەماوه و پووخواوه، میرەکانیشی توشی دورکەوتنەوه و دەر بەدەری بوون، بۆیە درک بە هەست بە هەست و سۆزێکی پاکی راستەقینەیی نەتەوایی کوردانە دەکەین، کە لە رێگەییەوه یادی حوکمرانی بابانەکان و کەسایەتی و سەرکردەو سەردارانێ میلیهتی کوردی کردووه و بە بێ هەبوونی هیچ بەرژەوهندییەک.

2-3. مەبەستەکانی ستایش لە شیعەرەکانی (شیخ رەزا) :

مەبەستە شیعرییەکانی ھەر شاعیرێک لە ناوەرۆکی شیعەرەکانیدا بە دیاردەکەوێت، بۆیە ئەگەر بمانەوێت پەڕی بەو مەبەست و بابەتانەدا ببەین، کە شاعیر شیعری لە پێناویدا نووسیون، ئەوا پێویستە دیقەتێکی وردی ناوەرۆکی شیعەرەکان بدەین چونکە بێگومان ھەر شاعیرێک دەنوسرێت لە بنەرەدا مەبەست و پێناویکی ھەیە، بۆیە پێویستە ئاماژە بە خاڵێکی گەرم بکەین، ئەویش ئەوەیە لانیەکردنەو لە شیعەرە ستایشەکانی (شیخ رەزا) دا و لە دوورەو قسەکردن دەربارەی ئەوەی کە شیعەرە ستایشەکانی بۆ داواکاری و بەرزەوھندی خۆی وتوو، زوڵمێکی گەورە کە بە درێژایی دەیان ساڵ لە خودی شاعیر و ئەدەبەکە و دەکرێت بڵێین لە ئەدەبیاتی کوردیش کراوە.

چونکە بریاردانی پێشووەختە لەسەر ھەر بابەتێک دەچیتە خانەی رۆ و نەشارەزایی و لە دواییدا بریاردانە کورت دەھێنێ، بریاردان لەسەر ھەر بابەتێک و وەلامدانەو ھەر پرسیارێک پێویستی بە توێژینەو ھە زانستی و شارەزایی و دوور لە لایەنگیری و دەمارگیری ھەیە، بۆ ئەوەی ئەنجام و وەلامی ئەو پرسیارانە بەھایەکی بەرز زانستی ھەبێت. "شیخ رەزا بەشیکی کوردستانی باشور کەرکوک، سلیمانی، ھەلەبجە، کۆیە، گەراوە لە ھەندێکی خۆیندوویتی و ماوەتەو، لەگەڵ کەسایەتییەکاندا ئاشناوەتی پەیدا کردوو و لە دیووخانەکانیاندا میوانداری کراوە، پێگەی بنەمالەکەشی یارمەتی داو توێژی فراوانی پەيوەندی لەگەڵ ژمارەکی زۆری کەسایەتییەکانی ئەو سەردەمە دروست بکات، مەدحی ھەندیکانی کردوو. "(ئەمین، 2019، 96). بۆیە ئێمە لێرەدا ھەول دەدەین بە وردی تیشک بخەینە سەر مەبەستەکانی ستایش لە شیعەرەکانی شاعیردا چونکە شاعیر کە ستایشی کەسیک یان یان شارێک یان ھۆزو بنەمالەکی کردوو بێگومان کۆمەلێک مەبەستی ھەبوو، مەبەستەکانیش بریتیت لە:

2-3-1. مەبەستی خۆشەوێستی:

یەکیکە لەو مەبەستانە شیعری ستایش، کە لە ھەست و سۆزێکی پاکەو سەرچاوە دەگرێت و بەبێ بوونی ھیچ بەرزەوھندییەک، واتە شاعیر بەھۆی خۆشەوێستی و ریزو گەورەیی کەسەکە لە دڵەو وەسف و ستایشی ئەم کەسە دەکات، لەبەر ئەوەی کەسی ستایشکراو کۆمەلێک سیفات و ئاکاری رەوشت بەرز و چاکەو وەفاداری و مەروئایەتی تیا کۆبۆتەو، بەو ھۆیەو لە نێو کۆمەل و لەلای خودی شاعیریشدا جێگای ستایشکردن و پیاھەلدانە، شیخ رەزا لە شیعریکی ستایشدا، کە لە دڵ و دەروون و ھەست و سۆزێکی پاکەو سەرچاوەی گرتووە تیایدا ستایشی ئەمین

فهيزی بهگ دهکات،" ئەمین فهیزی میر ئالای توپچی و زانای گه‌وره‌ی ماتماتیک، شاعیری به‌هره‌وره‌ی خاوه‌نی دیوانی (شوعاعات)، نووسه‌ری یه‌که‌م کتیب، یا یه‌که‌م هه‌ول‌دانی نووسینه‌وه‌ی میژووی ئەدهبی کوردی، ئەم (ئەمین فهیزی) یه‌ له‌ شیعرى (شیخ ره‌زا) دا جیگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه، دیاره‌ هه‌ر هه‌ستی خۆشه‌ویستی و دلسۆزی پالێ به‌ شیخ ره‌زا وه‌ ناوه، که به‌م چه‌شنه‌ بکه‌ویته‌ وه‌سفی و ستایشی بکات، به‌ تایبه‌تیش زۆربه‌ی وه‌سف و ستایشه‌کانی پاش گه‌رانه‌وه‌ی شیخ ره‌زا له‌ ئەسته‌مبۆل کراوه، چونکه له‌ چوونی ئەسته‌مبۆلدا به‌ ئەمین فهیزی گه‌یشتوووه و دیاره‌ خزمه‌تی شاعیری کردووه، وا کاری تیکردوو له‌

ستایشی (شیخ ره‌زا) دا پێگه‌و جیگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بیت (ره‌سول، 1979، 80). بۆیه له‌ شیعرێکدا ستایشی‌کی به‌رزى ئەمین فهیزی ده‌کات و ده‌لیت :

که ته‌شریفی شه‌ریفی هات ئەمین فهیزی به‌ میوانی
له‌ عوه‌ده‌ی شوکری ده‌رناچم مه‌گه‌ر خۆم که‌م به‌ قوربانى
به‌ (خاته‌م) که‌ی (سلیمانی) ده‌کرد وه‌ک ئەمین که‌ی بوو

نگینی من ئەمینیشه له‌ سایه‌ی فه‌یزی سلیمانی (شیخ ره‌زا)

دیاره له‌ هه‌موو یادگاری ئەسته‌مبۆلدا، ئەمین فهیزی له‌ هه‌موو شت زیاتر له‌ دلی (شیخ ره‌زا) دا جیگیر بووه، له‌ ده‌فته‌ری هه‌جوو ستایش و گالته‌و گه‌پی ئەسته‌مبۆلی (شیخ ره‌زا) دا گه‌لیک ناو دینه‌ ناو تۆماره‌وه، به‌لام ئەو ناوانه‌ هه‌ر له‌ جیی خۆیاندا ده‌میننه‌وه‌و جاری تر نایه‌نه‌وه‌ سه‌ر زمان و ناو شیعرى شیخ ره‌زا، به‌لام یادى (ئەمین فهیزی) په‌یکه‌ری ناو دل و یادو شیعرى شیخ ره‌زایه. (ره‌سول، 1979، 81). ئەگه‌ر سه‌رنج له‌م شیعره‌ بده‌ین ده‌بینین شیخ ره‌زا به‌هۆی ئەوه‌ی کاتیک سه‌ردانی ئەسته‌مبۆلی کردووه له‌لایه‌ن ئەمین فهیزی یه‌و چاکه‌و خزمه‌تی به‌رامبه‌ر کراوه، بۆیه کاتیک ئەمین فهیزی سه‌ردانی شیخ ره‌زای کردووه، شاعیر له‌ خۆشه‌ویستی ئەمین فهیزی به‌گ ستایشی کردووه‌و ده‌لیت ناتوانم چاکه‌و باشی ئەو به‌ سوپاسکردن بده‌مه‌وه، مه‌گه‌ر ته‌نیا خۆم قوربانى بکه‌م، ئینجا بتوانم له‌ ئاست گه‌وره‌یی و چاکه‌و باشی ئەو دابم، بۆیه ئەم خۆ به‌بچووک نیشان‌دان و گه‌وره‌ کردنه‌ی که‌سی ستایشکراو ئەمه‌ ئه‌وپه‌ری ستایشکردنه‌ که به‌ مه‌به‌ستی خۆشه‌ویستی ده‌رب‌درا‌بیت ، که گیانی خۆت بکه‌یته‌ قوربانى که‌سیک.

2-3-2. مه‌به‌ستی ریزگرتن:

مه‌به‌ستی‌کی تره له‌ مه‌به‌سته‌کانی شیعرى ستایش، که تیايدا شاعیر به‌ مه‌به‌ستی گه‌وره‌یی و ریزگرتنی له‌ که‌سانیک یان شتانی‌ک له‌ شیعرێکدا کۆمه‌لیک وه‌سفی ناوازه، که هه‌لگری سیفاتی به‌رزو گه‌وره‌یی و ریزن ده‌خاته پال ستایشکراوه‌که، تا ئه‌وپه‌ری

پیاوه‌ل‌دان به‌رزى ده‌کاته‌وه‌و ستایشى ده‌کات، ئەم مه‌به‌ستى ستایشه زیاتر له چوارچێوه‌ی بواری ئاین و په‌مزه ئاینیه‌کان و که‌سایه‌تییه ئاینیه‌کان ده‌خولیت‌وه، به‌ تاییه‌تی له‌لایه‌ن ئەو شاعیرانه‌ی، که‌ خاوه‌ن بیروباوه‌پێکی ئاینی و په‌روه‌رده‌ی مزگه‌وت و خانه‌قاکان. "شیخ په‌زا له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ئایندارو خواپه‌رست بووه، باب و باپیری پێشه‌وای رێبازی قادرییان کردووه، شیخ عه‌بدولپه‌حمانی باوکی له‌ شاری که‌رکوک بناغه‌ی خواپه‌رستی و ده‌رویشی بلاوکردووه‌ته‌وه‌و شیخ په‌زاش، ژیانی مندالی و هه‌رزه‌کاری له‌ ژێر چاودێری باوکی، له‌ ناو ده‌رویشان و ته‌کیه‌و زیکر راییواردووه." (تاله‌بانی، 2001، 161-162). واته‌ شیخ په‌زا سه‌ر به‌ ته‌ریقه‌تی قادری بووه،

رێبه‌ری ئەم ته‌ریقه‌ته‌ش (شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی) بووه، بۆیه شاعیر به‌هۆی ریزی زۆری له‌م زاته‌ شاری (به‌غدا)ی له‌لا له‌ (جه‌ننه‌ت) به‌هه‌شت، پێ خۆشته‌ر بووه، هه‌روه‌ک ده‌لیت:

گه‌ر بلیم به‌غدا له‌ جه‌ننه‌ت خۆشته‌ر هه‌شتا که‌مه
چونکه‌ سوکنای غه‌وس و که‌رخیی و ئیمامی ئەعه‌زه‌مه
ئهی براده‌ر شاری به‌غدا بێ حه‌ساده‌ت بێ هه‌مه
زۆر ئەمێن به‌ له‌م حیسابه‌، پێت بلیم کورته‌و که‌مه
له‌م ولاته‌ هه‌یج ولاتی، هه‌روه‌کو به‌غدا نیه

حاکمی عه‌دل و عه‌داله‌ت زۆر ئەمێن و بێ غه‌مه. " (شیخ په‌زا)

شیخ په‌زا به‌ هۆی ریزو گه‌وره‌یی سوکنای (غه‌وس)، که‌ مه‌به‌ست ئارامگه‌ی (شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی) یه‌ شاری به‌غدا له‌لا له‌ (جه‌ننه‌ت) به‌هه‌شت پێ خۆشته‌ر به‌لکو پێی وایه‌ هه‌شتا که‌مه چوواندووێه‌تی به‌ (به‌هه‌شت)، که‌ خۆشته‌رین و دل‌پێنته‌رین شوێنه‌ خودای گه‌وره‌ بۆ موسلمانان دروستی کردووه‌و وێنه‌یه‌کی زه‌نی له‌ بیرى موسلماناندا هه‌یه، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری ریزگرته‌ی شاعیره‌ له‌ که‌سایه‌تییه‌کی ئاینی. شایه‌نی باسه‌ ئەم جو‌ره‌ ستایشکردن و پیاوه‌ل‌دان و ریزگرته‌ له‌ دل و ده‌روون و هه‌ستیکی پاک و بێ خه‌وش و بێ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌لقولاوه‌و سه‌رچاوه‌ی گرتووه، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی له‌ کاتێکدا که‌ (شیخ په‌زا) ئەم ستایشه‌ی کردووه، (شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی) خۆی له‌ ژياندا نه‌ماوه، واته‌ ئەم ده‌ربهرین و ستایشکردن و ریزگرته‌ به‌ په‌هایه‌ی ستایشیکی پاک و بێ خه‌وشه‌و به‌لگه‌یه‌کی تری حاشا هه‌لنه‌گره‌ بۆ سه‌لماندنی ده‌رباره‌بوونی شاعیر.

3-3-2. مه‌به‌ستی به‌رژه‌وه‌ندی:

بريتيه لهو ستايشهه كه شاعير له پيناو بهرژهوهندي خودى خوى پهناى بو دهبات و شيعرى له پيناويدا دههونتهوه، به پيچهوانهه ستايشى پاك و بى خهوشه، "لهسهر بناغهه سوزيكى درو ئاميز دروست دهبيت، چونكه شاعير هيچ ريزو پايه بو كهسه ستايشكراوهكه دانانى و لهو باوهرهدا نيه، كه شايشتهه ستايش بيت بهلام ناچاره ستايشى بكات. "(رهسول، 1989، 34). چونكه دهيهويت له ريگهه ئهم ستايشكرنه ناراستگويه بگات به بهرژهوهندي تاييههه خوى. ئينجا ليرهوه پرسيارى ئهوه دروست دهبيت، كه ئايا (شيخ رهزا) شيعرى ستايشى له پيناو بهرژهوهندي تاييههه خوى و يان له پيناو دهستكهوتنى پارو سامان هونيوتهوه؟ يهكيك لهو شيعره ستايشانهه كه زور قسهه لهسهر دهكريت و گوماني بهرژهوهند خوازي پي دهخريته پال شاعير بريتيه لهو شيعرهه، له ستايشى ئهمده پاشاي بابان هونيويهتياهه وه دهليت :

ئهمه سى روزه، كه سهركهشتهه حهيران دهگهريم
 كيم ههيه غهيرى وهلى نيعمههه فخرخونده شيعار
 يهعنى هم نامى نهبي ههزرتى ئهمده پاشا
 فخرى دين كانى هيا، بهحرى كههم، كووهه و يقار
 مهدهى ئيحسانى بكهم، عيلمى بكهم، فهزلى بكهم
 بهخوا خاريجه ئهه سافى ههميدهه له شومار
 كهفى زهرههخسى كهوا مهنههه دور و گهوههه
 ميسلى بهحريكه نه ساحيلى بيت و نه كهنار
 تهبعى جهوواد و كهريمى ههروهكو (قائانى) دهلى
 زر به قنطار همبخشد واشتر به قطار
 تاوهكو دهوره بكات و بگهري چهرخ و فهلهك
 تاوهكو ديت و دهچى بيت و بچى لهيل و نههار
 به مرادى بگهري شهمس و قهمر، چهرخ و فهلهك
 زهفهه و فهتهه قهرين، بهختى موعين، تالعى يار
 رهئى ئهه باعيسى تهنظيمى ئومووراته، وهلى
 بو كورپهه عالهه ئيمكان بوتهه قوتبى مهدار " (شيخ رهزا).

شيخ رهزا لهه شيعرههه به شيويههكى فراوان ستايشى (ئهمده پاشاي بابان) دهكات و بهه كهسهه دهزانيت، كه پهناى بو ببات، ههروهها ناوى ئهوى به ناوى

پيغهمبەر (د.خ) چوواندوو، به فەخري دين و كانى حەياو بەخري كەرەمى چوواندوو، چاکەو دەستکراوەیی و بەخشندەیی ئەوى لە گەرەو فراوانى به بەخريكى بى كەنار داناو، هەرودەها شەيخ رەزا دەسەلاتى جیهانى و ئاینى به ئەحمەد پاشا رەوا بینووەو کردووێتى به قوتبى مەدار، مەبەست له (قطب المدار) دلى پيغهمبەر (محمد)ه (د.خ) شاعیر له کۆتاییدا ئاواتەخوازە دەورانی چەرخى فەلەک (رۆژگار) له بەرژەوهندی (ئەحمەد پاشا) بگەرێ و بەخت یاوهرى بێت بگەرێتەوه سەر دەسەلات، چونکه کردەوهو راو بۆچوونى ئەو دەبێتە هوێ پیکخستنهوێ ولات.

"شەيخ رەزا هەرچەندە لەم پارچە شیعەریدا باسى به دەست و دەهەندەیی ئەحمەد پاشا ئەکا، بەلام نابێ ئەوه پشت گۆی بخەین، که بەرامبەر به پاشایەکی له حوکمرانی دوورخراوه، دیارە هەمیشە چاوی له مولک و ولات و نیشستیمانەکیهوه بووه، ئەم ئاواتە پیرۆزە دەرەبەری (رەسول، 1984، 95). واتە دەتوانین بڵین ئەم ستایشەى شەيخ رەزا له چوارچێوهى بیرى نەتەوهیى شاعیر بووه، به رامبەر به حوکمرانیکی دوورخراوهى میللهتى کورد، دەشکریت بڵین هاوڕێیەتى و نزیکى شاعیر له گەل ئەحمەد پاشا، هۆکاریکی تری ئەم ستایشکردنە بوبیت، بۆیه دەتوانین بڵین ئەم شیعەرى شەيخ رەزا له دل و دەروونیکی پاک و هەست و سۆزێکی کوردانەو راستگۆیانە دەربردراوه، دوور له مەبەستى بەرژەوهندی تایبەتى شاعیر، چونکه "شەيخ رەزا کاتیک ستایشى ئەحمەد پاشای بابانى کردوو، که پاشا نەبووه دەسەلاتى نەماوهو له سەر کار دوورخراوهتەوهو بۆ دەرەوهى ولات نێردراوه، ... ئەم رایە بۆ (سالم)ى شاعیریش راستە، چونکه ئەویش داستانى (عەزیز بەگى بابان)ى پاش رووخانى دەسەلاتى بابان ووتوو، له بەر ئەوه ستایشى هەردووکیان له دەروونیکی به کۆل و پڕ له راستى یهوه هاتوو و ستایشى شاعیریک نیه، که بۆ مەبەستى خەلات و پایەو بەخشش به خەلیفەو سولتاندا هەلدا، ئەمە هەستى مەرفانەى شاعیرهو راستگۆیى شاعیر لێردا به باشى دەبینریت. له زۆربەى شیعەرى (شەيخ رەزا)دا ئەم چەشنە راستگۆییه دەبینریت، بێجگە له وهى ستایشى کەسى وای کردوو که له کاردا نەماوه، بۆ (ئەحمەد پاشا)ش، تەنانەت ئەگەر له ئەستەمبۆل یارمەتیدابیت، ئەوا شاعیر پاش گەرانهوه بۆ ولاتى خۆى ستایشى ئەوى کردوو و پێش یارمەتى دانەکەى نیه" (رەسول، 1979، 88). واتە ئەم شیعەرە پڕ له ستایشە دووره له مەبەستى بەرژەوهندی تایبەتى شاعیر.

2-3-4. مەبەستى رۆزى و نان پەیداکردن:

بریتیه لهو مه بهسته شیعییه، که شاعیر له پیناو وه رگرتنی پاداشت و خه لاتکردن و به دهسته تانی قوتی خو و پیداکردنی سه روت و سامان، له کۆشک و ته لاره کانه وه به شان و بالی (میرو پاشاکانیان) دا هه لده داو شیعی ستایشی پر له زیاده روی و ناراستگوییان بو ده هونی وه، دیسانه وه لیژده شدا ده کریت بپرسین ئایا شیخ رهزا شیعی له پیناو رۆزی و نان پیداکرن وتوو؟ به سه رنجدان له شیعه ستایشه کانی (شیخ رهزا) دا پارچه شیعیک به دی ناکهین که له کۆشک و ته لاری پاشاکانه وه بۆمان به جیمابیت و له سه ره تاوه تاوه کو کۆتایی شیعه که ستایش و پیا هه لدان بیت به پاشاو میریکی کورد، داوای خه لات و لیره ی ئالتوونی کردیت، یان له شیعه کانییدا هیچ شیعیک نابین که له هه ست و سۆزیک ناراستگوییانه وه سه رچاوه ی گرتیت، واته ستایشی که سایه تیه کی کردیت و سیفاتی به رزی و گه وه بی دابیته پالی که ئه وه که سه ئه و سیفاتانه ی تیدا نه بوویت، به لکو له ستایشه کانییدا ئه وه که سایه تیه یانه ی، که ستایشی کردوون وینه ی که سایه تیه ستایشکراوه که له زه نی خه لکه گشتیه که دا هه بووه، یان، که ستایشی به ماله ی میرانی بابانی کردوو له هه ست و سۆزیک نه ته وه په رستیدا بووه، له چوارچیوه ی ئاوات خواستن بووه به ده ورانی حوکمرانیان، چونکه ئه و کاته له ده سه لات دا نه ماون، لای هه مووانیش ئاشکرایه کوردستانی سه رده می میرنشینی بابان له زۆربه ی بواره کانی ژياندا به ره و پیشه وه چوو، ئه م به ره و پیشه چوونه ی ئه ده بیاتیش له م نیوه نده دا پشکی شیر ی به رکه وتوو، ده رخری ئه م بۆچوونه شمان سه ره لدانی (بزوتنه وه ی شیعی بابان) له سه رده می حوکمرانی ئه م میرنشینه دا.

بۆیه ئه گه ر لیژه وه له وێ له شیعیکدا شیخ رهزا ئه گه ر داواکارییه کی ساده ی هه بوویت، له گۆشه نیگا و چوارچیوه ی هاوپییه تیه وه بووه یان، له چوارچیوه ی توانج و جۆریک له گالته کردنه وه بووه، که له زۆریک له شیعه کانی (شیخ رهزا) دا ئه م جۆره توانج و پلارانه ده که ویت به رچاو و به دیده کریت، نمونه له کۆتا دیری ستایشی ئازایه تی عه شیره تی تاله بانیدا که داوای دیاری ده کات ده لی: هورتمانیش بی (رهزام) گه ر هیچ نه نیرن یاستار، هورتمان واته (هه رزن)، که خۆراکی بالنده و بولبوله "یان کاتیک (عادیله) خانمی خیزانی وه سمان پاشای جاف گفت ئه داته شیخ رهزا، که ئیستریکی بو بنیری، ئه و ئیستره ئه مرئ، ده یه ویت سه ر بنیته سه ر (شیخ رهزا) و خه به ری بو ئه نیری ئه و ئیستره مرد، ئیستا چی ئه لیت ئیستری زیندووت بو بنیرم یا مردوو که؟ شیخ رهزا وه لامی ده داته وه ده لیت: (ئیحتیاجم زۆره با بلیم هه ر دووم ده وئ). هه ردووم ده وئ دوومانای هیه، یه کیان به مانای هه ردوو ئیستر، زیندوو، مردوو، به لام شیخ

رەزا هێستری مردووی بۆ چیه؟! لێره مه بهستی (ههردووی خانمه)! خانمیش وهک وهسمان پاشا به چاوی هونهرمه ندانه سهیری شیعهرهکانی شیخ رەزای دهکرد. (تاله بانی، 2001، 134).

واته ئەم داواکارییه سادانهی شیخ رەزا وهک (ههزره، ئیستری مردوو) دهبیته چ سودیکی بۆ شیخ رەزا ههبیته چ جای بگاته ئهوهی سهراچاوهی پۆزی و نان پهیداکردن بیت! بۆیه ئەم داواکارییه سادانهی شیخ رەزا له چوارچیوهی هاورییهتی و جوړیک له توانج و پلار گرتن بووه به هیچ جوړیک ناکریت بخیهنه قالبی شیعر هۆنینهوه له پیناو خهلات و رۆزی و نان پهیداکردن، چونکه ئهمه زۆر جیاوازه لهوهی، که شاعیری له کۆشک و تهلاری پاشاو میرهکاندا له بهرامبهر ستایشیکی پر له زیدهرویی و ناراستگویانه چاوهپی ههلدانی کیسهی پارهو خهلاتی کردبیت، وهک ئهوهی له ئهدهبیاتی (عهربی و فارسی) دا ههبووه.

خالیکی تری پهتکردنهوهی دهرباربوونی شیخ رەزا و شیعر وتنی له پیناو رۆزی و نان پهیداکردن ئهوهیه، شاعیر له بنه مالهیهکی ئاینی و خاوهن تهکیه و تهریقته بووه، خووشی یهکیک بووه له پابهندان و موریدانی تهریقتهی قادری، ئاشکرایه یهکیک له مهرحه سههرهکییهکانی ئەم تهریقتهش بریتیه له دنیا نهویستی و رهندانه ژيانکردن و پهتکردنهوهی خو خهریککردن به سهروهت و سامانی دنیا، ئهوهتا (شیخ عهبدولرحمان) ی باوکی ئهو پیاوه زاناو له خواترس و سهخی تهبیعهته بووه، که لێی ئهگێر نهوه ووتویهتی: حهیفه پیاو ئهوهنده سامانه کۆبکاتهوه زهکاتی بکهوێته سهه. (تاله بانی، 1988، 21). شاعیر کوپی ئهو پیاوه بووه پهروهردی ئهو بنه ماله ئاینیه بووه گوشرکراوی خواناسی و ریگی تهریقته بووه، ئەم پهروهردبوونهو کهش و ههوا ئاینیهی نیو بنه مالهو تهکیهش ئهگهر به شیوهیهکی

فراوانیش نهبیته تا رادهیهکی باش کاریگهرییان ههبووه له سههر ئاکارو رهوشت و کهسایهتی شیخ رەزا، ئهوهتا شاعیر له شیعریکدا خوئی ئاماژه به کهسیهتی خوئی دهکات و دهلی و یست و ئارهزووی دنیا نهیکردوومهته بهندهی سهروهت و سامان. وهک دهلیت:

من خواجهی ئهحرارم و ئامیزشی دنیا - هیشتاکه نه میکردۆته بهندهی مهملووک (شیخ رەزا).

بیگومان ئهمهش دووباره دهرخهری بههیزی کهسایهتی شاعیر و چاوه نهبوون له سهروهت و مالی دنیا، ههروهها بههیزی کهسایهتی شیخ رەزا و راشکاوی و ویستی ئهو بۆ به گژداچوونهوهی کاری ناریک و ستایشکردنی کاری چاکه خالیکی تره بۆ

سەلماندنی دەربارنەبوونی شیخ رەزا، بە بەلگەی ئەوەی شیخ رەزا چەندین نموونەی شیعری ھەیە کاتیک کەسێک کاریکی باشی کردبێت ستایشی کردووە بەلام ئەگەر ھەمان ئەو کەسە کاریکی خرابی کردبێت دایشۆریوە. لە دیوانەکەیدا چەندین نموونەی وامان بەرچاو دەکەوێت (شیخ ەلی تالەبانی برا)ی و (مەعرووف ئەفەندی) باشکاتی بیدایەتی ھەولێر دوو بەلگەی دیاری ئەو بۆ چوونەمانن کە لە کاتیکدا دایان دەشۆریت و لە کاتیکێ تردا ستایشیان دەکات. واتە شاعیر ئەوەی دژی بوو ھەر دایشۆریوە ئەوەی یارمەتیشی داو ھەر دایشۆریوە.

خالیکی تری پەتکردنەوێ دەرباربوونی شیخ رەزا و ھۆننەوێ شیعری ستایش لە پێناو دەستکەوت و پۆزی و سەرۆت و سامان، بەرزى عیزەتی نەفسی کەسایەتی شیخ رەزایە، شاعیر خاوەن شعور و عیزەت نەفسی بەرزو بالا بوو و ئەوەتا دکتۆر نوری تالەبانی دەگێڕێتەو دەلی: "جاریکیان شیخ رەزا ئەچى بۆ نەجەف بۆ زیارەتی مەرقەدی ئیمامی ەلی (د.خ)، زانایان و ئەدیبان و پیاو ماقوولانی ئەو سەردەمەى نەجەف پێى ئەزانن پیشوازی لى دەکەن و لە دەوری خر ئەبنەو، ئەویش بەو مونسەبەتەو چەند قەسیدەیک لە شیعەرە فارسییەکانی ئەخوینیتەو، کە بە شان و بالی ئال و بەیتی پیغەمبەریدا (د.خ) ھەلداو تەعریفی کردوون، دانیشتوان زۆریان پى خوش ئەبى و بەر لەوێ ئەو لە خویندەوێ قەسیدەکانی ببیتەو دەست ئەکەن بە دیاری پیشکێشکردنی و زیرو زیویکی زۆری لە بەردەما دائەنن، ئەو ھەروا لەسەر خویندەوێ شیعەرەکانی بەردەوام ئەبى و ھەستیش ئەکا ئەم ھەموو دیارییە لەبەرئەوێ کە تەعریفی ئال و بەیتی کردووە، جا بۆ ئەوێ دانیشتوانەکان و نەزانن ئەو بۆ پارەو پول ئەو شیعەرەى وتوو، بەیتیکی نوێ ئەخاتە سەر دوا قەسیدەى و ئەیکا بە دوا بەیتی ئەو قەسیدەى و دەلیت :

من سنیم اسمم (رضا) کلب امام مرتضى

درویش عبدالقادر م راهم ب مولا میرود

واتە من ئەھلی سونەم سەگی ئیمامی ئال و بەیتەم، دەرۆیشی شیخ عەبدولقادرى گەیلانیم. کە پێبەری تەریقەتى قادرییە. دانیشتوانەکان گویان لەو بەیتە دەبیت چاوی رەشیان کال ئەبیتەو ھەریەک لە ئاستی خۆیەو دەست ئەبا بۆ خەلاتەکەى خۆی ئەکیشیتە دواو، ئەخاتەو باخەلى و (شیخ رەزا)ش ھیچ گۆی ناداتی، کە لى ئەبیتەو بە جێیان دیلى و بە رپی خویا ئەگەرپیتەو. ئەم پرووداو ئەو ھەمان پیشان ئەدا شیخ رەزا عیزەت نەفسی بەرزو بالای ھەبوو نەبەشتوو کەس وای لى تیگا، کە بۆ

خەلات و بەرات شیعەر ئەلی، ... ئەگەر جاروباریکیش لە پارچە شیعەریکدا باسی دیاری کەسیکی کردبێت هەر لەبەر ئەوە بوو کە ئەو خاوەن دیارییە دۆستە، ئەگینا ئەبێ کە لە شیرێ یا ماینیک چ بایەختیکی ببێ شیخ رەزا قەسیدەیهکی بۆ لە تەعریفکردنی ئەو کەسەدا بلی، کە بۆی ناردوو. (خال، 2010، 88-89).

ئەنجام:

- 1- لە پەرووی زمانەوه دەقەکانی لە بازەنی بوارەکانی (ئاینی و نەتەوهیی) دا دەخولینەوه، چونکە وشە و زاراوە بەکارهاتووەکانی ئەو دەقە سەلمینەری ئەمەن، لە گەڵ ئەوەشدا بەشیوەیهکی جوان و پڕ لە هونەرەکانی رەوانیژی ستایشەکانی کردوو.
- 2- دەقە ستایشییهکانی لە دل و دەروونیکی پاک و راستگۆییانەوه هەلقوللان، بۆ بەرژەوهەندی تایبەت و نان پەیداکردن نین، بۆیە ئەوەش نایکاتە شاعیریکی دەربار.
- 3- لە نێو دەقەکانیدا چەندین جۆری وەک ستایشی (پیاویتی و سەخاوت، کەسانی ئاینی، ئازایەتی و دلیری، نەتەوهیی) بەدی دەکریت، بەلام هیچ دەقیکی بۆ ستایشی سیاسی نییە، ستایش و پیاوەلدانی میرەکانی بابانیش لە کاتیکدا یە سەرەدەمی هەکمپانیان کۆتایی هاتوو، بۆیە ناچیتە چوارچێوەی ستایشی سیاسییهوه.
- 4- دەقە ستایشییهکانیشی هەلگری هەمان خەسلەت و تایبەتمەندی هونەریی دەقە داشۆرینەکانییهتی لە پەرووی بەکارهێنانی تەکنیکەکانی رەوانیژییهوه و هەمان ئاستی هونەرییان هەیه، ئەوەش دەبێتە بەلگەی ئەوەی شاعیر بۆ لەکۆکردنەوه و پەیداکردنی بژێوی ئەم دەقەکانی نەهۆنیوەتەوه، بەلکو نیشاندەری هەست و دل و دەروونی پاکی شاعیرن بۆ خۆشەویستانی.

سەرچاوەکان:

بە زمانی کوردی:

- ئەحمەد، ریحان رەسول، (2024)، خێل و عەشیرەت لە شیعری کلاسیکی کوردیدا (شیعەرەکانی شیخ رەزای تالەبانی بە نمونە)، گۆڤاری زانکۆی سەلاحەدین بۆ زانستە مەروفاوەییەکان، هەولێر.
- ئەمین، نەوشیروان مستەفا (2019)، بەدەم رێگاوه گۆلچنین، ب3، چ1، چاپخانەی ژین، سلیمانی.
- تالەبانی، د. موکەررەم (2001)، شیخ رەزای تالەبانی ژبانی پەرەدەیی بیرو باوەری، چ1، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدە، هەولێر.
- تالەبانی، د.نوری (1988)، گەشتیکی تر بە جیهانی شیخ رەزای تالەبانی، گۆڤاری کاروان، ژ70، هەولێر.
- حوسین، سەنگەر نازم، مەولود، ریزان صالح، (2018)، ژانەرە ئەدەبییهکان، چ1، ناوەندی رۆشنبیری ئاوێر، هەولێر.

- خال، شیخ محمەد، و ئەوانی تر (2010)، شیخ رەزای تالەبانی بە پینووسی چەند بنوسیک، چ 1، دەزگای ئاراس، هەولێر.
- خەزەدار، د. مارف (2004)، میژووی ئەدەبی کوردی، ب 4، چ 1، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ، ئاراس، هەولێر.
- رەئوف، هاوکار محمد (2001)، داشۆرین لە نیوان (شیخ رەزا و ابن الرومی) دا، ماستەر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- رەسول، عیزەدین مستەفا (1979)، شیخ رەزای تالەبانی، چ 1، چاپخانە ی عەلاء، بەغدا.
- رەسول، شوکریە (1989)، ئەدەبی کوردی و ھونەرەکانی ئەدەب، چاپخانە ی (التعلیم العالی)، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر.
- رەسول، شوکریە (1984)، گەشتیک تر بە جیھانی (شیخ رەزای تالەبانی و پوخسارو ناوەرۆکی شیعرەکانی) دا، ب 11، گوڤاری کۆری زانیاری عێراق، دەستە ی کورد، بەغدا.
- شەرەفکەندی، عەبدولرەحمان (1388)، فەرھەنگی ھەنابانە بۆرینە، چ 6، انتشارات سروش، تهران.
- شوان، ئیبراھیم ئەحمەد، (2008)، رەمز لە شیعرە کوردییەکانی شیخ رەزا، گوڤاری زانکۆی سەلاحەدین، ژ 34، هەولێر.
- شوان، ئەمین (2021)، دیوانی شیخ رەزای تالەبانی، چ 2، چاپخانە ی پۆژھەلات، هەولێر.
- شوکریە، رەسول (1984)، گەشتیک بە جیھانی شیخ رەزای تالەبانی و پوخسارو ناوەرۆکی شیعرەکانیدا، گوڤاری کۆری زانیاری عێراق، دەستە ی کورد، بەرگی یازدەھەم، چاپخانە ی کۆری زانیاری عێراق، بەغدا.
- غالب، صباح (1974)، ھەستی نەتەوێی لای شیخ رەزای تالەبانی، گوڤاری بەیان، ژ 14.
- قادر، خانزاد عەلی (2004)، زمانی شیعی حاجی قادری کۆبی و مەحوی و شیخ رەزا، نامە ی دکتورا، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر.
- قادر، خانزاد عەلی (2009)، (زمانی ستایش لە شیعرەکانی حاجی قادری کۆبی) دا، گوڤاری ئەکادیمیای کوردی، چاپخانە ی حاجی ھاشم، هەولێر.
- بە زمانی عەرەبی:**
- ابو حاقە، أحمد (1962)، فن المدح، ط 1، منشورات دار الشرق الجديد، بیروت.
- ابن منظور، محمد (1405ھ) بن مکرم، لسان العرب، دار صادر، بیروت.
- ابن رشيق، أحمد (1988)، العمدة فی محاسن الشعر وأدابه ونقده، دار الکتب العلمیة، بیروت.
- عباس، أحسان (1996)، فن الشعر، ط 1، دار صادر، بیروت.
- بە زمانی فارسی:**
- بهرامی، أحسان (1369)، فرهنگ واژه‌های اوستا، چ 1، نشر بلخ، مشهد.
- روحانی، ماجد مردوخ (1388)، فرهنگ فارسی - کردی، دانشگاه کردستان، چ 1، چاپ دانشگاه کردستان، سنندج، تهران.
- زرین کوب، عبدالحسین (1379)، تاریخ ادبیات ایران، از رودکی تا جامی، چ 1، انتشارات سخن، تهران.

- شمیسا، سیروس(1379)، أنواع ادبی، چ7، انتشارات فیردوس، تهران.
- کدکنی، شفیع(1370)، صور خیال در شعر فارسی، چ1، نشر آگاه، تهران.
- معین، محمد(1383)، فرهنگ معین، چ2، انتشارات امیر کبیر، تهران